

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Jana Čížka Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. D. T.**

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Orlí 30, Brno

za účasti: 1. Mgr. et Mgr. M. B.
2. Ing. P. Ž.

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žalobcově žádosti o dodatečné povolení stavby vedeném pod sp. zn. OSR/MMB/0504523/2024/Kad

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací z účtu Krajského soudu v Brně zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení soudu sdělil číslo účtu pro vrácení soudního poplatku.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 17. 12. 2025 se žalobce domáhá ochrany před nečinností žalovaného. Navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout ve věci samé.
2. Jak je patrné z obsahu předloženého správního spisu a podání účastníků, žalobce podal dne 10. 6. 2024 u Úřadu městské části města Brna, Brno – Bystrc žádost o dodatečné povolení *novostavby rodinného domu B při ulici X, X* na pozemku p. č. X v k. ú. X.
3. Změnou vyhlášky statutárního města Brna č. 20/2001, kterou se vydává Statut města Brna, došlo s účinností od 1. 7. 2024 ke sloučení stavebních úřadů městských částí města Brna, a působnost stavebního úřadu v dané věci přešla na žalovaného, který v současné době vede řízení.
4. Krajský úřad Jihomoravského kraje jako nadřízený správní orgán vydal na žádost žalobce dne 27. 8. 2025 pokyn, kterým podle § 80 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uložil žalovanému, aby v řízení o dodatečném povolení stavby *bez zbytečného odkladu pokračoval a činil zde zákonem aprobované úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci tak, aby v řízení nedocházelo k další nečinnosti.*

5. Žalovaný dosud o podané žádosti o dodatečné povolení stavby nerozhodl. Usnesením ze dne 22. 1. 2026 (tedy po podání žaloby) rozhodl však o přerušení řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu.
6. Soud je po celou dobu řízení povinen zkoumat, zda jsou splněny předpoklady a podmínky k meritornímu projednání věci.
7. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. lze nečinnostní žalobu *podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.* Podle odst. 2 *zmeškání lhůty nelze prominout.*
8. V dané věci bylo řízení o dodatečném povolení stavby zahájeno dnem, kdy žalobce podal žádost tedy 10. 6. 2024. Podal ji před účinností změny statutu města Brna, kterou došlo ke sloučení stavebních úřadů městských částí města Brna, tedy v době, kdy ještě Úřad městské části města Brna, Brno – Bystrc, vykonával působnost stavebního úřadu.
9. Řízení o dodatečném povolení stavby bylo zároveň zahájeno za účinnosti zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění použitelném do 30. 6. 2024 (viz § 330 odst. 1 ve spojení s § 334 odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů). Pro věc je proto rozhodná právě úprava obsažená ve stavebním zákoně z roku 2006.
10. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 *postupuje stavební úřad v řízení o dodatečném povolení stavby přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115.* Podle § 112 odst. 3 stavebního zákona z roku 2006 *v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na základě dokladů předložených stavebníkem, rozhodne stavební úřad bez zbytečného odkladu, nejdéle však ve lhůtě do 60 dnů ode dne zahájení stavebního řízení; ve zvlášť složitých případech stavební úřad rozhodne nejdéle ve lhůtě do 90 dnů.*
11. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci tedy činila 60 dnů ode dne zahájení řízení. Během této doby (ani později do podání žaloby) nedošlo k přerušení řízení, ani k jinému úkonu, kterým by se lhůta k vydání rozhodnutí přerušila nebo stavěla. Posledním dnem lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci tak byl pátek 9. 8. 2024. Tento den je zároveň určující pro počátek plynutí jednorocní žalobní lhůty podle § 80 odst. 1 s. ř. s. Konec žalobní lhůty proto připadl na sobotu 9. 8. 2025, a posledním dnem pro podání žaloby bylo pondělí 11. 8. 2025. I kdyby soud hypoteticky posoudil věc jako zvlášť složitou ve smyslu § 112 odst. 3 stavebního zákona z roku 2006, uplynula by žalobní lhůta dne 9. 9. 2025.
12. Žalobce však podal žalobu až dne 17. 12. 2025. Žaloba je tudíž opožděná a nelze ji meritorně projednat.
13. Soud dodává, že na běh žalobní lhůty nemá žádný vliv skutečnost, že žalobce podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, na jejímž základě nadřízený správní orgán vydal opatření podle § 80 odst. 4 správního řádu. Podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu totiž nestaví ani nepřerušuje běh lhůty pro podání nečinnostní žaloby (srov. rozsudky NSS ze dne 18. 1. 2017, čj. 8 As 88/2016-32, ze

dne 24. 5. 2017, čj. 1 Azs 270/2016-32, a ze dne 23. 10. 2020, čj. 1 Azs 198/2020-33). Počátek a běh žalobní lhůty neovlivnil ani přechod působnosti stavebního úřadu na žalovaného k 1. 7. 2024, jak vyplývá např. z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 6. 2025, čj. 31 A 2/2025-92.

14. Konečně soud poukazuje na závěry vyslovené v nálezů Ústavního soudu ze dne 14. 7. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 25/19 (N 147/101 SbNU 28; 347/2020 Sb.), podle něž jsou pravidla obsažená v § 80 odst. 1 a 2 ústavně konformní.
15. Soud proto rozhodl o odmítnutí žaloby pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
16. O nákladech řízení účastníků řízení rozhodl zdejší soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle níž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
17. Protože byla žaloba odmítnuta před prvním jednáním má žalobce právo na vrácení celého zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Soud vrátí částku 2 000 Kč ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích na bankovní účet sdělený žalobcem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 28. května 2026

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu